

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om
ändring av lagen om läroavtalsutbildning**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att stadgandena om finansiering, studiesociala förmåner och utbildningsersättning till arbetsgivaren ändras i lagen om läroavtalsutbildning. Läroavtalsutbildningens nu gällande fulla statsfinansiering av kostnaderna för de teoretiska studierna, utbildningsersättningen till arbetsgivaren och statsunderstödet för tjänster och befattningar inom läroavtalsutbildningens lokala förvaltning föreslås bli sammanslagna till statsandelar för läroavtalsutbildning.

Statsandelen för läroavtalsutbildning fastställs enligt kalkylerade grunder så att för en läroavtalsstuderande bestäms ett genomsnittligt pris per enhet som täcker alla gällande statsfinansierade kostnader för läroavtalsutbildningen. Priset per enhet graderas enligt bärkraftsklass och statsandelen fastställs så att

kostnadsfördelningen mellan stat och kommun i stort blir oförändrad. Undervisningsministeriets bestämmelser om kostnaderna för de teoretiska studierna och om utbildningsersättningen till arbetsgivaren slopas.

De läroavtalsstuderandes studiesociala förmåner under de teoretiska studierna bibehålls enligt propositionen i stort sett oförändrade.

Enligt propositionen grundar sig regleringen av volymen läroavtalsutbildning på de riksomfattande målen i statsbudgeten och med stöd av dem på undervisningsministeriets beslut om maximivolymen läroavtalsutbildning per region.

Propositionen ansluter sig till budgetpropositionen 1994 och avses bli behandlad i samband med den. Lagen avses träda i kraft vid ingången av 1994.

MOTIVERING

1. Nuläget

1.1. Lagstiftning och praxis

Allmänt

Lagstiftningen om läroavtalsutbildning reformerades genom lagen om läroavtalsutbildning (1605/92) och genom förordningen om läroavtalsutbildning (1606/92), som trädde i kraft vid ingången av 1993. Några av de viktigaste målen i första skedet i totalreformen av lagstiftningen om läroavtalsutbildning var att göra stadgandena tidsenliga, att till den övriga yrkesutbildningen knyta läroavtalsutbildningen som en arbetsintensiv yrkesutbildning och som

en alternativ utbildningsväg, att närma utbildningen på arbetsplatsen och de teoretiska studierna till varandra, att göra förvaltningen lättare och att överföra beslutsfattandet till lokal nivå.

Enligt lagen om läroavtalsutbildning avses med läroavtalsutbildning yrkesstudier som bedrivs vid sidan av de praktiska arbetsuppgifterna på arbetsplatsen och som kompletteras med teoretiska studier. Läroavtalsutbildning ordnas i form av grundläggande yrkesutbildning och tilläggsutbildning både för unga och vuxna.

Enligt lagen om läroavtalsutbildning är läroavtalet ett arbetsavtal där den ena parten, den studerande, förbinder sig att utföra arbete åt den andra parten, arbetsgivaren, under

dennes ledning, övervakning och handledning mot ersättning i syfte att nå yrkesskicklighet i ett visst yrke eller dess delområde.

Det är kommunerna som skall ordna läroavtalsutbildning. För detta har kommunen eller kommunerna enligt lagen om förvaltningen av undervisningsverksamheten i kommunerna (706/92) ett organ med många medlemmar som har till uppgift att ansvara för läroavtalsutbildningens lokala förvaltning, övervaka att läroplanerna och läroavtalen följs och sköta om att läroavtalsutbildningen utvecklas som en del av utbildningen på ungdomsstadiet och yrkesutbildningen för vuxna. Antalet kommunala förvaltningsenheter för läroavtalsutbildning var 75 år 1992.

Finansiering, studiesociala förmåner och ersättningar

Bestämmelserna om läroavtalsutbildningens finansiering, de studerandes studiesociala förmåner och utbildningsersättningar till arbetsgivarna bibehålls i stort oförändrade i den nya lagen om läroavtalsutbildning, eftersom avsikten var att de skall reformeras i samband med det andra skedet för totalreformen av lagstiftningen kring läroavtalsutbildningen.

Enligt gällande lagstiftning betalas kostnaderna för de teoretiska studierna, för de studiesociala förmånerna åt de deltagande studerandena och utbildningsersättningarna till arbetsgivarna i sin helhet med statliga medel. För driftskostnaderna för de av undervisningsministeriet godkända, statsandelsberättigande tjänsterna och befattningarna vid läroavtalsutbildningens lokala förvaltning vilka stadgas genom förordning beviljas statsunderstöd till 65 procent. Det finns sammanlagt 74 sådana tjänster och befattningar som utbildningskontrollanter och byråpersonal. Enligt ett stadgande i 28 a § lagen om läroavtal (1067/85) som är i kraft till utgången av 1993 höjs statsunderstödet för en kommun och för utbildningsersättningen till en arbetsgivare i utvecklingsregionen med 5—30 procent enligt kommunens bärkraftsklass och vissa andra grunder.

Statsfinansieringen av läroavtalsutbildningens teoretiska undervisning och de studiesociala förmånerna till de studerande under denna tid reformerades med avvikelse från tidigare praxis enligt lagen om läroavtalsutbildning så att den beviljas enligt kalkylerade

grunder. Undervisningsministeriet fastställer årligen på förhand de kalkylerade kostnaderna per studerande inom de teoretiska studierna. Ministeriet betalar de lokala förvaltningsmyndigheterna denna utgiftspost tre gånger per år baserad på deras anmälningar om antalet studerande.

Om de studiesociala förmånerna för läroavtalsstuderande under de teoretiska studierna stadgas genom förordningen om läroavtalsutbildning och därom har närmare bestämts genom undervisningsministeriets beslut. De studiesociala förmånerna är:

- 1) avgiftsfri undervisning och de nödvändiga läromedlen,
- 2) resekostnaderna tur och retur hemorten undervisningsorten enligt billigaste resesätt,
- 3) skäliga inkvarteringskostnader, vid behov,
- 4) dagliga resekostnader enligt billigaste resesätt,
- 5) skäliga måltidskostnader,
- 6) dagpenning samt
- 7) familjebidrag åt familjens vårdnadshavare

Enligt lagen om läroavtalsutbildning betalas de studiesociala förmånerna inte åt den studerande till den del han åtnjuter andra lagstadgade förmåner eller lön betalas under den teoretiska undervisningen.

Den av undervisningsministeriet fastställda utbildningsersättningen per studerande åt arbetsgivaren varierar enligt ersättningskategorier och antal studieår för varje utbildningsområde. Enligt ett gällande beslut av undervisningsministeriet varierar utbildningsersättningen inom den grundläggande yrkesutbildningen under det första studieåret i ersättningskategorin I-III från 1 440 mark till 2 040 mark och under de övriga studieåren från 720 till 1 020 mark per studerande och månad. Inom den yrkesinriktade tilläggsutbildningen fastställs utbildningsersättningen på samma sätt som inom den grundläggande yrkesutbildningen under andra studieår än det första.

Undervisningsministeriet betalar tre gånger om året den utgiftspost som är avsedd för arbetsgivarnas utbildningsersättning till de lokala förvaltningsmyndigheterna på basis av deras anmälningar om antalet studerande. Myndigheterna betalar ersättningarna vidare till arbetsgivarna.

1.2. Bedömning av nuläget

Den nu gällande finansieringen av läroavtalsutbildningen är spridd, alltför normerad i fråga om regler och beslut, lokalt inflexibel och administrativt relativ arbetsdryg.

De olika utgiftsposterna finansieras på olika grunder. Statsfinansieringen är heltäckande och består av lagstadgat statsbidrag och förhöjd statsandel.

Utbildningsersättningen åt arbetsgivarna indelas genom undervisningsministeriets beslut i ett flertal ersättningskategorier. Tilläggsförmånerna i u-regionerna grundar sig även på en rätt komplicerad och föråldrad indelning.

De studerandes studiesociala förmåner består av många element. Det ser inte ut att vara möjligt att genomgripande förenkla förmånerna eller att binda dem till något gällande studiestödssystem utan att de avsevärt försämras eller förbättras.

Nuvarande system tillåter ingen lokal rörelsefrihet att vid behov ordna läroavtalsutbildning enligt behovet i olika branscher och yrken, olika studerande och utbildningsplatser eller enligt individuella läroavtal. Det är inte möjligt att i tillräcklig omfattning sammanjämka de teoretiska studierna och den utbildning som ordnas på arbetsplatsen.

Finansieringen kräver avsevärd arbetskraft såväl inom den kommunala förvaltningen som inom den statliga centralförvaltningen.

I sin helhet följer finansieringssystemet inte de principer som i samband med statsandelsreformen antagits när det gäller förenkling eller kalkylerade grunder, inte heller när det gäller decentraliseringen.

I samband med arbetsverksamheten vid straffanstalter kunde man för fångar ordna läroavtalsutbildning, som lämpar sig väl speciellt för fångar med långa fängelsestraff. Fångarna står emellertid inte i arbetsförhållande till den som ordnar arbetet, inte heller följer deras lön, som grundar sig på behöriga stadganden, kollektivavtalen.

2. Föreslagna ändringar

2.1. Reformering av finansieringssystemet

Enligt förslaget skall den fulla statsfinansieringen av läroavtalsutbildningens teoretiska studier och utbildningsersättningarna till ar-

betsgivarna samt statsbidraget för tjänsterna och befattningarna i den lokala förvaltningen enligt gällande stadganden ändras och samlas till statsandel för läroavtalsutbildningen, varvid finansieringen ändras till kalkylbaserad enligt de principer som antagits i samband med statsandelsreformen.

Enligt förslaget bestäms ett genomsnittligt enhetspris per läroavtalsstuderande som grund för statsandelen på basis av nu gällande statsfinansiering den statsunderstödda, kommunalt helfinansierade verksamheten. För att i finansieringen hänsyn skall kunna tas till de olika behoven i sådana utvecklingsregioner som enligt nu gällande lagstiftning får förhöjd statsfinansiering, föreslås att det genomsnittliga enhetspriset graderas enligt kommunernas bärkraftsklass så att enhetspriset är genomsnittligt högre i de lägre bärkraftsklasserna och genomsnittligt lägre i de högre.

Statsfinansieringens andel av läroavtalsutbildningens totala kostnader är för närvarande 97 procent. För att kostnadsfördelningen mellan stat och kommun inte skall förändras, föreslås att även statsandelen enligt det nya finansieringssystemet är 97 procent av enhetspriset enligt bärkraftsklass. Enhetspriset för statsandelsgrunden bestäms enligt bärkraftsklassen i studerandens hemkommun.

Avvikande från finansieringen av yrkesutbildning vid läroanstalter föreslås inte något kommunalt finansieringsansvar bli stadgat för en läroavtalsstuderandes hemkommun, utan den kommunala finansieringsandelen faller liksom för närvarande på den kommun som ordnar läroavtalsutbildning.

Eftersom kostnaderna för läroavtalsutbildning är skilda för grundläggande yrkesutbildning och för yrkesinriktad tilläggsutbildning föreslås det genomsnittliga enhetspriset bli bestämt skilt för dessa två utbildningar. Detta motsvarar gällande praxis i fråga om utbildningsersättningen till arbetsgivarna.

I fråga om de studiesociala förmånerna för läroavtalsstuderande under tiden för de teoretiska studierna föreslås att om detta stadgas uttömmande på författningsnivå och att även här undervisningsministeriets normstyrning slopas. Nu gällande ersättningar åt de studerande för de dagliga resorna och måltiderna slopas och de ingår i fortsättningen i dagpenningen. Eftersom orten där de teoretiska studierna ordnas kan befinna sig rätt avlägset från läroavtalsorten, föreslås att med avvikelse från

nu gällande praxis resorna därifrån till orten där undervisningen sker och inkvartering ersätts även åt sådana studerande som på grund av att de får lön eller andra inkomster inte har rätt till studiesociala förmåner. Eventuella läromedel får enligt förslaget den studerande själv bekosta liksom inom annan utbildning än i grundskolan.

För att läroavtalsutbildningen lokalt skall kunna ordnas tillräckligt smidigt, omfattar denna nya praxis inte mera några bestämmelser av de centrala förvaltningsmyndigheterna om kostnaderna för de teoretiska studierna eller om utbildningsersättningarna till arbetsgivaren då de är normer som begränsar verksamheten. Om utbildningsersättningarna överenskomms mellan de lokala förvaltningsmyndigheterna och arbetsgivarna när de skall göra upp avtalet.

Praxis när det gäller utbetalningen av statsandelen för läroavtalsutbildning föreslås i stort bli oförändrad. Undervisningsministeriet betalar statsandelen till de lokala förvaltningsmyndigheterna tre gånger om året på basis av deras anmälningar om antalet studerande. Den lokala förvaltningsmyndigheten köper den teoretiska undervisningen, sköter om att de studiesociala förmånerna beviljas och betalas till de studerande och betalar utbildningsersättningen till arbetsgivarna enligt gällande praxis.

2.2. Dimensionering av läroavtalsutbildningen

Läroavtalsutbildningen är inte kvantitativt reglerad såsom yrkesutbildningen i läroanstalter. Läroavtalsutbildningen ordnas inom ramen för anslagen i statsbudgeten de mål i statsbudgeten som gäller det sammanlagda antalet läroavtal.

Enligt förslaget skall ett mål om det sammanlagda antalet läroavtal fortfarande sättas i statsbudgeten. Bland annat av den anledningen att statsfinansieringen av läroavtalsutbildningen skall kunna genomföras enligt de i statsbudgeten godkända anslagen, föreslås att undervisningsministeriet med stöd av statsbudgeten beslutar om den regionala volymen läroavtalsutbildning. De lokala förvaltningsmyndigheterna anpassar sinsemellan sina åtgärder genom att förhandla inom ramen för maximivolymen.

2.3. Andra ändringar

För att läroavtalsutbildning skall bli möjlig i arbetsverksamheten vid en straffanstalt föreslås att det i 19 a § som 2 mom. intas ett stadgande enligt vilket ett läroavtalsförhållande inom fängelsearbete inte grundar sig på ett arbetsförhållande, och avvikelser kan göras från 19 och 20 §§.

I 22 § som gäller ändringssökande har det gjorts en teknisk ändring som beror på att 15 § har ändrats.

3. Propositionens verkningar

Propositionen har inte några direkta verkningar på statsekonomin, inte heller ändrar propositionen kostnadsfördelningen mellan stat och kommun. Övergången från nuvarande förhöjda statsandelar för läroavtalsutbildning i u-regionerna till enhetspriser baserade på kommunernas bärkraftsklasser ändrar i viss mån det interna förhållandet mellan de kommunala instanser som ordnar utbildningen.

Övergången till ett enkelt system med kalkylerade statsandelar minskar behovet av personal i den lokala förvaltningen och i synnerhet i den del av statens centralförvaltning som sköter finansieringen. Å andra sidan kan de ökade befogenheterna inom en lokala förvaltningen när det gäller finansieringsarrangemangen även öka de administrativa uppgifterna i lokalförvaltningen.

Propositionen innebär en rätt stor ändring i finansieringen av läroavtalsutbildningen. Därför är avsikten att man noggrant skall följa hur det nya finansieringssystemet genomförs och vilka dess verkningar är i förhållande till det gamla. Om det dyker upp olägenheter i det nya finansieringssystemet, vidtas utan dröjsmål behövliga åtgärder för att rätta till dem.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag utgående från förslag av en arbetsgrupp vid undervisningsministeriet. Om ärendet har förhandlingar förts med Finlands Kommunförbund och de viktigaste centrala arbetsmarknadsorganisationerna. Med Finlands Kommunförbund har förhandlingar även förts enligt avtalet om förhandlingsförfarande som

gäller kommunal ekonomi och förvaltning, under vilka Finlands Kommunförbund ansåg att enhetspriset skulle bestämmas enligt samma principer som i lagstiftningen om undervisnings- och kulturverksamhet.

5. Närmare stadganden och bestämmelser

De föreslagna ändringarna i lagen om läroavtalsutbildning förutsätter att det görs änd-

ringar i stadgandena om finansiering i förordningen om läroavtalsutbildning och i stadgandet om studiesociala förmåner åt studerande.

6. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft vid ingången av 1994.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om läroavtalsutbildning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 5 kap. och 22 § 2 mom. lagen den 30 december 1992 om läroavtalsutbildning (1605/92)
samt
fogas till lagen en ny 19 a § som följer:

5 kap.

**Finansiering, dimensionering av utbildningen
samt studiesociala förmåner och ersättningar till
arbetsgivarna**

15 §

Statsandel för läroavtalsutbildning

Den lokala förvaltningsmyndigheten för läroavtalsutbildningen beviljas statsandel för förvaltningen av läroavtalsutbildningen, utbildning på arbetsplatsen, teoretiska studier och kostnaderna för studerandenas studiesociala förmåner.

Undervisningsministeriet bestämmer årligen inom ramen för statsbudgeten, skilt för den grundläggande yrkesutbildningen och skilt för den yrkesinriktade tilläggsutbildningen, ett genomsnittligt enhetspris per studerande, som utgör grunden för statsandel inom läroavtalsutbildningen.

Det genomsnittliga enhetspriset graderas i överensstämmelse med lagen om kommunernas bärkraftsklass (649/85) enligt bärkraftsklass så att enhetspriset är 15 procent större i den lägsta bärkraftsklassen än i den högsta bärkrafts-

klassen. Statsandelen är 97 procent av enhetspriset enligt bärkraftsklassen i studerandens hemkommun.

Undervisningsministeriet betalar statsandelen till den lokala förvaltningsmyndigheten för läroavtalsutbildningen på det sätt som stadgas genom förordning.

16 §

Dimensionering av läroavtalsutbildningen

Undervisningsministeriet bestämmer årligen inom ramen för den totala mängd som fastställs i statsbudgeten maximiantalet läroavtal regionsvis och med beaktande av båda språkgruppen skilt för den grundläggande yrkesutbildningen och skilt för den yrkesinriktade tilläggsutbildningen på det sätt som stadgas genom förordning och med stöd av den vid behov bestäms genom undervisningsministeriets beslut. De lokala förvaltningsmyndigheterna för läroavtalsutbildningen anpassar sina åtgärder till det regionalt fastställda maximiantalet läroavtal.

Om antalet läroavtal inte kan anpassas till de regionalt fastställda maximiantalen, kan under-

visningsministeriet bestämma maximiantalet läroavtal för varje lokal förvaltningsmyndighet.

Undervisningsministeriet kan vid behov ändra sitt beslut som avses i 1 mom.

17 §

Studiesociala förmåner

Studerandena har rätt att under den tid de deltar i teoretisk undervisning få avgiftsfri undervisning och som studiesociala förmåner dagpenning, familjebidrag, ersättning för kostnaderna för resor till och från undervisningsorten samt ersättning för inkvartering på det sätt som närmare stadgas genom förordning.

Studiesociala förmåner enligt denna lag, med undantag av resor till och från undervisningsorten och ersättning för inkvartering, beviljas inte studerande som under tiden för den teoretiska undervisningen lyfter lön eller åtnjuter andra lagstadgade förmåner än vad som avses i 1 mom.

De förmåner som en studerande får med stöd av denna paragraf är skattefria.

Den lokala förvaltningsmyndigheten svarar för att de studiesociala förmånerna beviljas och betalas.

18 §

Utbildningsersättning till arbetsgivaren

För den utbildning som ordnas på arbetsplatsen betalas till arbetsgivaren utbildningsersättning enligt de kostnader som utbildningen bedöms åsamka arbetsgivaren. Vid bedömningen beaktas utbildningsområdet samt stude-

randens erfarenhet och utbildningsnivå. Den lokala förvaltningsmyndigheten och arbetsgivaren överenskommer om utbildningsersättningens belopp för varje läroavtal innan avtalet sluts.

Den lokala förvaltningsmyndigheten betalar utbildningsersättningen till arbetsgivaren på det sätt som de avtalar om utbetalningen.

19 a §

Läroavtalsutbildning för specialgrupper

I fråga om läroavtalsutbildning som ordnas i samband med arbetsverksamhet vid en straffanstalt grundar sig läroavtalsförhållandet inte på ett arbetsförhållande, och avvikelse kan göras från stadgandena i 19 och 20 §§ i denna lag.

22 §

Ändringssökande

Om sökande av ändring i ett beslut som avses i 15 § gäller i tillämpliga delar vad som stadgas i 25 § och 26 § 1 mom. lagen om statsandelar till kommunerna (688/92).

Denna lag träder i kraft den 199 .

Kostnader som har uppkommit innan denna lag träder i kraft finansieras och betalas enligt de stadganden som gäller när denna lag träder i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av denna lag förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Helsingfors den 11 oktober 1993

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Undervisningsminister Riitta Uosukainen

Lag

om ändring av lagen om läroavtalsutbildning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 5 kap. och 22 § 2 mom. lagen den 30 december 1992 om läroavtalsutbildning (1605/92)
samt
fogas till lagen en ny 19 a § som följer:

Gällande lydelse

5 kap.

Finansiering, studiesociala förmåner och ersättningar

15 §

Kostnader för teoretiska studier

De kalkylerade kostnader för ordnande av teoretisk undervisning och för studiesociala förmåner per studerande enligt 17 § som undervisningsministeriet årligen på förhand fastställer betalas till den lokala förvaltningsmyndigheten av statens medel enligt vad som närmare stadgas genom förordning.

16 §

Statsbidrag för tjänster och befattningar

Undervisningsministeriet beviljar statsbidrag

Föreslagen lydelse

5 kap.

Finansiering, dimensionering av utbildningen samt studiesociala förmåner och ersättningar till arbetsgivarna

15 §

Statsandel för läroavtalsutbildning

Den lokala förvaltningsmyndigheten för läroavtalsutbildningen beviljas statsandel för förvaltningen av läroavtalsutbildningen, utbildning på arbetsplatsen, teoretiska studier och kostnaderna för studerandenas studiesociala förmåner.

Undervisningsministeriet bestämmer årligen inom ramen för statsbudgeten, skilt för den grundläggande yrkesutbildningen och skilt för den yrkesinriktade tilläggsutbildningen, ett genomsnittligt enhetspris per studerande, som utgör grunden för statsandel inom läroavtalsutbildningen.

Den genomsnittliga enhetspriset graderas i överensstämmelse med lagen om kommunernas bärkraftsklass (649/85) enligt bärkraftsklass så att enhetspriset är 15 procent större i den lägsta bärkraftsklassen än i den högsta bärkraftsklassen. Statsandelen är 97 procent av enhetspriset enligt bärkraftsklassen i studerandens hemkommun.

Undervisningsministeriet betalar statsandelen till den lokala förvaltningsmyndigheten för läroavtalsutbildningen på det sätt som stadgas genom förordning.

16 §

Dimensionering av läroavtalsutbildningen

Undervisningsministeriet bestämmer årligen

Gällande lydelse

för sådana i 14 § nämnda tjänster och befattningar som ministeriet på villkor som det bestämmer har godkänt som berättigande till statsbidrag. Statsbidraget är 65 procent av de driftskostnader för tjänsterna och befattningarna som anges genom förordning.

17 §

Studiesociala förmåner

Den studerande har rätt att under den tid han deltar i teoretisk undervisning få studiesociala förmåner så som stadgas genom förordning och som genom undervisningsministeriets beslut vid behov bestäms med stöd av den.

Studiesociala förmåner enligt denna lag betalas inte till den studerande till den del han får andra än i 1 mom. avsedda lagstadgade förmåner eller han får lön under tiden för den teoretiska undervisningen.

De studiesociala förmåner som den studerande får enligt denna paragraf är skattefria.

18 §

Utbildningsersättning till arbetsgivaren

Till arbetsgivaren betalas utbildningsersättning av statens medel. Utbildningsersättningen per studerande indelas i ersättningsklasser enligt utbildningsområde så som stadgas genom förordning. Undervisningsministeriet fastställer årligen

Föreslagen lydelse

inom ramen för den totala mängd som fastställs i statsbudgeten maximiantalet läroavtal regionsvis och med beaktande av båda språkgruppen skilt för den grundläggande yrkesutbildningen och skilt för den yrkesinriktade tilläggsutbildningen på det sätt som stadgas genom förordning och med stöd av den vid behov bestäms genom undervisningsministeriets beslut. De lokala förvaltningsmyndigheterna för läroavtalsutbildningen anpassar sina åtgärder till det regionalt fastställda maximiantalet läroavtal.

Om antalet läroavtal inte kan anpassas till de regionalt fastställda maximiantalen, kan undervisningsministeriet bestämma maximiantalet läroavtal för varje lokal förvaltningsmyndighet.

Undervisningsministeriet kan vid behov ändra sitt beslut som avses i 1 mom.

17 §

Studiesociala förmåner

Studerandena har rätt att under den tid de deltar i teoretisk undervisning få avgiftsfri undervisning och som studiesociala förmåner dagpenning, familjebidrag, ersättning för kostnaderna för resor till och från undervisningsorten samt ersättning för inkvartering på det sätt som närmare stadgas genom förordning.

Studiesociala förmåner enligt denna lag, med undantag av resor till och från undervisningsorten och ersättning för inkvartering, beviljas inte studerande som under tiden för den teoretiska undervisningen lyfter lön eller åtnjuter andra lagstadgade förmåner än vad som avses i 1 mom.

De förmåner som en studerande får med stöd av denna paragraf är skattefria.

Den lokala förvaltningsmyndigheten svarar för att de studiesociala förmånerna beviljas och betalas.

18 §

Utbildningsersättning till arbetsgivaren

För den utbildning som ordnas på arbetsplatsen betalas till arbetsgivaren utbildningsersättning enligt de kostnader som utbildningen bedöms åsamka arbetsgivaren. Vid bedömningen beaktas utbildningsområdet samt studerandens

utbildningsersättningarnas belopp enligt statsbudgeten.

Den lokala förvaltningsmyndigheten betalar utbildningsersättningen till arbetsgivaren. Om ansökan och utbetalning av utbildningsersättning stadgas genom förordning.

erfarenhet och utbildningsnivå. Den lokala förvaltningsmyndigheten och arbetsgivaren överenskommer om utbildningsersättningens belopp för varje läroavtal innan avtalet sluts.

Den lokala förvaltningsmyndigheten betalar utbildningsersättningen till arbetsgivaren på det sätt som de avtalar om utbetalningen.

19 a §

Läroavtalsutbildning för specialgrupper

I fråga om läroavtalsutbildning som ordnas i samband med arbetsverksamhet vid en straffanstalt grundar sig läroavtalsförhållandet inte på ett arbetsförhållande, och avvikelse kan göras från stadgandena i 19 och 20 §§ i denna lag.

22 §

Ändringssökande

Om sökande av ändring i av beslut som avses i 15 och 16 §§ gäller i tillämpliga delar 25 § och 26 § 1 mom. lagen om statsandelar till kommunerna (688/92).

Om sökande av ändring i ett beslut som avses i 15 § gäller i tillämpliga delar vad som stadgas i 25 § och 26 § 1 mom. lagen om statsandelar till kommunerna (688/92).

Denna lag träder i kraft den 199 .

Kostnader som har uppkommit innan denna lag träder i kraft finansieras och betalas enligt de stadganden som gäller när denna lag träder i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av denna lag förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

